

De Vriendenkring

*Maandblad van de Nederlandse Quakers
het Religieus Genootschap der Vrienden*

91e jaargang nr. 2, februari 2020.

Stilte en Licht in het bos bij de St. Willibrord Abdijs.

'Echte stilte is de rust van de geest, wat slaap is voor het lichaam: voeding en verfrissing. 'William Penn 1644-1718

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs: Nederl.: **€30,00 per jaar**

Europa en Wereldwijd **€45,00 per jaar**

Email abonnement (PDF) €5,00 per jaar

Het gebeurt helaas vaak dat abonnees vergeten

Deze Vriendenkring is gedrukt op milieuvriendelijk papier met deze drie certificaten

zoek: Maak van de betaling van het abonnement een periodieke overmaking.

Bankrekening: (IBAN) **NL65 TRIO 0212 3772 64** t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden Quakers te Amsterdam met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'. Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U

Nieuwe abonnees, adreswijzigingen en betalingen email:

vriendenkringredactie@gmail.com

Redactieleden:

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM, Zwolle,
tel. 038-4608461/06-40030923.

Email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Schrijver: Hylkia Nieuwerth

Redactielid: Els Ramaker

Correctie: Hylkia Nieuwerth en Frieda Oudakker

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere maand! (Tenzij anders afgesproken).

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt. Bezoek daarom geregeld de Quaker website:

www.Quakers.nu

De Nederlandse Quakers hebben twee Facebookaccounts:

Quakers Nederlandse Jaarvergadering (openbaar)

Nederlandse Jaarvergadering (besloten, wil je lid worden mail dan naar de redactie:
vriendenkringredactie@gmail.com

Bij de voorplaat: Deze foto is vorig jaar gemaakt tijdens de **Quaker retraite/ Ook dit jaar is er weer een retraite van 13 tot 15 maart (zie blz. 7)**

In dit nummer:

Van de redactie	4
'Geest die het hart verlicht'	5
“Walk cheerfully over the world...”	5
Quaker Retraite 2020.....	7
Schoonmaken met een vuil doekje	8
Interreligieus mandalaspel.....	9
Boek uit 1994.....	11
Versmelten in de meeting	11
Hap Stil Snap: samensmelten in stilte.....	12
Equipping for Ministry.....	13
Onze aarde in crisis: over angst en liefde	15
De bron van onze kracht	16
Goodbye Am'ari Play Centre	17
Nieuw gezicht, nieuw plan voor mensenrechten.....	21
AFSC's en de 'arme mensen campagne' van Martin Luther King.....	23
Martin Luther King over vergeven:.....	25
People's Craft Training Center.....	26
Extinction Rebellion en de Nederlandse Quakers	27
Vrienden in het hele land.....	34
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?.....	35
Geweldloze acties waar Quakers bij betrokken waren	36

Napraten na de meeting in Driebergen. Elke 3e zondag van de maand: ook stille samenkomst in Driebergen, een heerlijke plek, op 15 minuten lopen van het station, door de bossen! Hartelijk welkom!

Van de redactie

Hier ligt het februarinummer voor jullie; de kop van het jaar is er weer af. Op de voorkant de foto van het licht door de bomen bij het Willibrord klooster, de plaats waar we voor de retraites de laatste jaren bij elkaar komen. Wat een fijne plaats om met een groep Quakers de diepte in te gaan, te ervaren wat de stilte kan doen als zoveel sombere berichten ons bereiken. Soms zijn we somber gestemd. Vooral wat de toekomst betreft. Er zou veel moeten veranderen in de wereld op het gebied van het vrede en klimaat, willen we de wereld leefbaar houden. Maar regeringen en overheden zijn behoudend en durven niets werkelijk aan te pakken. En wat doen we zelf?

Wie van ons rijdt er al 100 km per uur op de snelweg? Sommigen van ons zetten zich in voor de opvang van diegenen die hun geboortegrond zijn ontvlucht vanwege oorlog, natuurgeweld of discriminatie. En er zou nog veel meer en veel structureler gedaan moeten worden!

Mieke van Opheusden schrijft in deze Vriendenkring een heel goed stuk over hoe we ons kunnen inzetten bij Extinction Rebellion (XR) een geweldloze actiegroep die juist ook veel jongeren in beweging brengt. Een stuk dat gaat over die angst. Hoe je er mee om kunt gaan en er sterker door worden. Nou enfin, lees het zo maar zelf. Wim Nusselder schrijft over hoe de Quakers in Den Haag XR ondersteunen. Ook het artikel uit 'the Friend' over één van de grondleggers van XR, een Engelse Quaker laat zien dat Quakers een kweekvijver kunnen zijn voor actieve verandering in de wereld.

Er is ook een verslag in over het Am'ary Playcentre in Palestina. Een project dat we jarenlang hebben gesteund en ons zeer aan het hart ging. Marisa Johnson schrijft waarom het moest sluiten. Wij hebben de laatste jaren extra ons best gedaan om het gaande te houden, maar dat mocht niet baten. Jammer!

We lezen een welkom aan Kékéli Kpognon. Zij versterkt sinds kort het QCEA-team. Zij krijgt specifieke taken op het gebied van haar deskundigheid. Ze heeft een indrukwekkende staat van dienst.

Marie-José Wouters vertelt iets over het People's Craft Center in Zuid India, een project dat al jarenlang gesteund wordt door het Hulpfonds.

Wat is het toch waardevol om te merken dat zovelen zich inzetten om zowel innerlijk als uiterlijk de wereld iets beter te maken. 'Walk cheerfully' is een raad die we heel goed kunnen gebruiken. Blij en moedig om toch datgene te doen wat we kunnen doen. Mooi als Abbé Pierre zegt dat een glimlach goedkoper is dan elektriciteit en wellicht nog meer alles verlicht. Een glimlach is ook milieuvriendelijker.

De Vriendenkring is weer de moeite waard om te lezen!

Els Ramaker en Sytse Tjallingii

'Geest die het hart verlicht

Citaat van de maand

Ingezonden door Willem Furnée

“Ware kennis met betrekking tot God verkrijgt men uitsluitend via de 'Geest die het hart verlicht en die het inzicht verheldert en doet ontwakken' en niet via het intellect.”

R. Barclay, 1648-1690

Als tekst ("toelichting") bij het citaat van Barclay:

Stilte

*Zolang er nog ergens iemand bestaat
met wie ik als mens kan spreken
vind ik ook wel de stilte
midden op straat
een stilte die niemand kan breken.*

*Een kostbare stilte van zuiver glas
dat ik zelf
met mijn stem heb geslepen.
Als ik er niet was
had niemand die stilte begrepen.*

*Maar als Hij er niet was
en Zijn stem was er niet
dan was er van stilte geen sprake.
Alleen maar van zwijgen
zo hard als graniet
en dat kan je doodeenzaam maken.
Maar de stilte
dit is een tweestemmig lied
waarin God en de mens elkaar raken.*

Guillaume van der Graft 1920-2010

“Walk cheerfully over the world...”

Lopend naar
Swarthmore Hall

Northamptonshire
meeting

Vertaling Els Ramaker

Walking *Walk, don 't run; above all don 't drive. Walking is the best way to discover the place where you are.*

Cheerfully *As l'Abbé Pierre said, "a smile is cheaper than electricity and lights things up as well."*

Answering *You need to hear the question before you give an answer. Speak to the condition of whom you are speaking with.*

That of God *Someone in Geneva Meeting recently suggested changing the phrase to "that of good". Meeting has found that works very well; it makes the same point without recourse to theology.*

Everyone Means exactly that.

Bovenstaand is een citaat uit een interview met Eduard Dommen (lid van de Genève Maandvergadering) tijdens de België/Luxemburg Jaarvergadering. Het is een deel van het antwoord op de vraag: Wie zijn wij?

Vert.: *"Wandel blijmoedig over de aarde en spreek "dat van God" in iedereen aan.*

Wandelen: *Wandel, ga vooral niet rennen. Wandelen is de beste manier om de plaats waar je bent te ontdekken.*

Blij/vrolijk: *Zoals Abbé Pierre zei: een lach is goedkoper dan elektriciteit en verlicht alles evengoed.*

Dat van God: *Iemand van de Genève MV opperde onlangs om "dat van God" te vertalen naar "dat wat goed is". De MV vond dat dat heel goed werkt; het maakt hetzelfde punt zonder referentie naar theologie.*

Iedereen *Bedoeld wordt dan ook iedereen.*

Quaker Retraite 2020

13 – 15 maart 2020

Door de retraite commissie, Inge, Erik en Wils

Onze retraite zal dit jaar op 13 tot 15 maart zijn in het Stiltecentrum van de abdij St Willibrord in Doetinchem. Later dan anders door de veranderingen in het klooster, daardoor weten we ook nog niet precies hoeveel de kosten bedragen. Veel zal een eventuele verhoging niet zijn, is ons verzekerd, dus plm. 135 euro.

Als thema hebben we gekozen voor Licht en Schaduw. De invulling van het thema doen we met elkaar. De retraite is een weekend met veel Stilte, gesprekken uit de Stilte en een wandeling en dergelijke. De vertrouwde plek van het klooster biedt een prachtige omgeving met veel Stilte en natuurschoon. Ook kunnen we diensten van de monniken bijwonen. Door de verbouwing in het klooster zijn er alleen eenpersoonskamers.

Het zou erg fijn zijn als iedereen die mee wil doen aan deze retraite zich vroegtijdig opgeeft. Dat maakt het organiseren voor ons heel veel makkelijker. Lukt het toch niet dan kan je je tot 1 maart zonder kosten afmelden. Na 1 maart moet de helft van de prijs berekend worden.

Geef je op bij Wils op
hartenhuis@netvisit.nl

Ontluikend groen bij de St. Willibrord Abdij

Schoonmaken met een vuil doekje

Door Erik Dries

*Ik geef je papier zoveel je kan dragen.
En een potlood, zwart;
ik vraag je kras en teken alle dagen.
Maar: teken de **witheid** van het blad.
Ik geef je een viool en andere instrumenten,
en vraag je: maak alle dagen muziek con amore,
maar je moet, deo volente:
de **stilte** laten horen.*

*Ik geef je taal en een woordenschat
gebruik het vanaf je ontwaken;
de opdracht luidt alleen maar dat
je er **vrede** mee moet maken*

*Dit – dat heb je al begrepen – is een spel;
hieraan voldoen is een onmogelijkheid,
in gedachten misschien nog wel,
maar niet in werkelijkheid.*

*Dus taal naar vrede,
haak naar vrede,
werk aan vrede;
onverstoorbaar, onversaagd,
in het besef dat in feite het onmogelijke
van jou en de jouwen wordt gevraagd.*

Interreligieus mandalaspel.

Door Erik Dries, jan 2020.

*Je ziet twee dobbelstenen:
één voor de religies,
één voor de thema's.*

*En 12 x 6 kaartjes.
Want er zijn 12 thema's en 6 le-
vensbeschouwingen.*

*Ik gooi 'hindoeïsme' en van de
andere dobbelsteen kies ik 'ouder
worden'.*

*Ik pak de kaart, lees voor,
we praten er over en dan
draai ik hem om en leg hem
in het midden op tafel.*

Op de achterkant zien we oranje takjes (zie volgende foto)

Mijn buurman gooit 'islam' en kiest 'liefde' van de andere dobbelsteen. Zelfde procedure.

En zo ontstaat er een vorm op tafel:

Een mooie tekst over de natuur vanuit de islam:

‘Er kruipt geen wezen op de aarde, geen vogel vliegt met zijn vleugels, maar het zijn volken zoals waar jij toebehoort. We hebben niets in het boek verwaarloosd; dan zullen zij tot hun Heer verzameld worden.

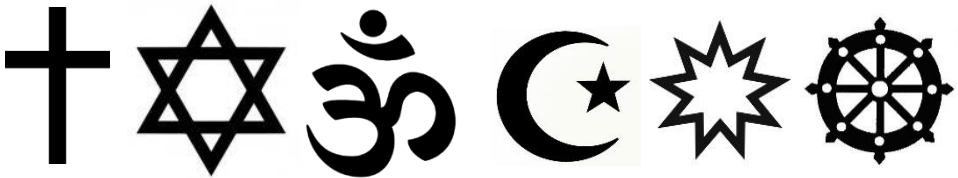
Koran 6:38

Een quote uit het hindoeïsme:

“De kleine ruimte in het hart is zo groot als het enorme universum. De hemelen en de aarde zijn daar, en de zon en de maan en de sterren. Vuur en bliksem en winden zijn er, en alles wat nu is en alles wat niet is.” - Swami Prabhavananda, Bron: De Upanishads: Adem uit het eeuwige.

Duizenden vormen zijn mogelijk. De spelers bepalen zelf wanneer ze klaar zijn. 2x gooien lijkt wel genoeg.

Zes wereld godsdiensten

Christendom, Jodendom,

Hindoeïsme,

Islam,

Bahai,

Boeddhisme

Boek uit 1994...

Door Joke Hofman

Zou dit een van de oorzaken van de problemen binnen ons genootschap zijn?
Vrij citaat:

Als groepsleden praten, heeft één van hen op een gegeven moment de krachtigste gedachte. De anderen kunnen dan, als ze open staan, hun energie bewust op deze persoon richten, zodat haar/zijn gedachte zo helder mogelijk kan worden geuit. Dan is er weer iemand anders waar onze energie heen gaat. **Helaas zijn er mensen die de kracht van een gedachte voelen en die dus uiten, maar die zo genieten van het feit dat er energie naar hen wordt gestuurd, dat ze blijven praten, terwijl de energie al lang naar een ander had moeten gaan!**

Als er iemand niet echt aanvaard wordt, als we iemand onaardig vinden of als iemand ons irriteert en de diepere schoonheid van iemand niet zien, halen we energie bij die persoon weg. Als het wel lukt, versmelt het energieveld van ieder individu met dat van de anderen. Dan wordt de groep één lichaam.

Versmelten in de meeting

Door Thomas R Bodine, 1980

Uit: Quaker Faith and Practice 2.47 The source of our strength.

‘Een ‘verenigde’ Quaker-samenkomst is meer dan een aantal individuen die samen zitten en individueel mediteren. Zolang iedereen in meditatie zit zoals iemand doet wanneer hij zelf stil is, zal de stilte zelden die grotere diepte bereiken, die een Quaker-samenkomst op zijn best kan zijn. Het doel van een echt ‘verenigde’ samenkomst is om te versmelten tot iets groters dan de som der delen.

Als een vergadering ‘verenigt’, terwijl elk individu ‘naar beneden’ centreert, ontwikkelt zich geleidelijk het gevoel bij een groep te horen die samen een gevoel van de Aanwezigheid zoekt. Het ‘ik’ in ons begint te voelen als ‘wij’. Op een gegeven moment - het kan vroeg in de bijeenkomst zijn of het kan later zijn, of het kan helemaal nooit komen - ervaren we plotseling een gevoel van eenheid, van samenzijn met elkaar en daarmee iets buiten onszelf dat we God kunnen noemen.’

Hap Stil Snap: samensmelten in stilte

Door Marlies Tjallingii

Gisteravond, 22 januari, hadden we weer een Hap-Stil-Snap bij ons in de kamer. Lekkere soep, een paddenstoelentaart, brood en humus. Een kopje thee. Voordat we eten een moment van stilte. Er komen nog een paar mensen binnen, dus echt stil is het nog niet. Wel dan: smakelijk eten!

We eten wat we lekker vinden. Dan is het spannend. Hoe schakelen we over van gezellig bijpraten naar spreken vanuit de stilte. Eerst een rondje met delen hoe we op dit moment hier zijn. Ons beperken tot luisteren en de nieuwsgierige vragen laten voor wat ze zijn. Dan komt bij iedereen de essentie omhoog. Daarna lezen we ‘Vermelten in de meeting’ (zie vorige bladzijde). de vertaalde tekst uit Quaker Face and Practice 2.47 over de Quaker meeting. Is het voor de niet-Quakers niet te veel over of van Quakers? We zijn met 12 personen en van die 12 zijn er 4 Quakers. Maar de groep is inmiddels gewend om vanuit de Stilte te delen. Dus de spanning valt bij mij langzamerhand weg in een vertrouwen dat dit goed is voor iedereen. Rustig en stil bij elkaar zitten. De tekst ervaren tot in iedere vezel van mijn lijf. “Ik” valt weg en wordt “wij”. Ik ervaar de zin: waar twee of drie in mijn naam aanwezig zijn, daar ben ik in hun midden. Ik begrijp deze zin meer door wat we lezen samen.

Ter afronding deelt ieder die wil nog een zin: ik ben geland, wat een rust na een dag werken, thuiskomen bij mezelf, gegrond voelen. Hier kan ik mee verder voor de komende tijd. In februari komen we weer bij elkaar. Een “simpele” samenkomst, die discipline vraagt en dan heel rijk is voor iedereen die mee doet. Ik wens meer groepen deze ervaring.

Eén van de andere deelnemers is Antoinette van Boom, zij schrijft.

Het afgelopen half jaar heb ik het genoeg gehad te mogen aansluiten bij Hap Stil Snap bijeenkomsten. Na een tekst voorgelezen te hebben zijn we samen stil. Na verloop van tijd kun je als deelnemer in een zinsnede delen wat de tekst met je doet. Het is mij opgevallen dat heel verschillende teksten tot de mooiste inzichten kunnen leiden als je samen stil bent.

Gisterenavond was ik verrast dat de ingebrachte tekst juist in al zijn eenvoud ging om de verbinding die je ervaart in de stilte. “Waar meerdere mensen bij elkaar zijn in mijn naam ben ik in hun midden” ervoer ik aan den lijve. Zo goed dat ik een belangrijke persoonlijke zoekvraag in de stilte kon neerleggen en ervoer dat ik er niet meer alleen voor sta, maar dat ik kan vertrouwen op de flow waar we allemaal onderdeel van zijn.

Equipping for Ministry.

Frieda Oudakker

Het tweede weekend van januari startte mijn cursus Equipping for Ministry EfM. Ik ben onder de indruk van de opbouw ervan, zoals we die aangeboden kregen in dit introductie weekend.

Op vrijdag komen we na het avond eten bij elkaar voor het aan elkaar voorstellen van de cursus leiding, de Elders, de tutors en onszelf.

Vervolgens krijgen we een duidelijk overzicht van de opzet van de hele tweejarige cursus. De invalshoeken: **Spiritualiteit, Quaker Traditie, de Quaker Gemeenschap en leven in de Wereld vanuit de getuigenissen**, hebben alle vier een plek, zonder vooraf bepaalde inhoud. Die bepaalt ieder voor zichzelf. Gedurende dit hele introductie weekend horen we steeds weer: niets staat vast, het gaat om jullie, je geeft vorm aan je eigen cursus.

We krijgen uitleg over de besloten groepsite waar we onderling zaken kunnen uitwisselen en contact houden tussen de bijeenkomsten in. Ook daaraan geven we zelf vorm. Er is b.v. een groep die ook stille samenkomsten online doet. Via die site krijgen we online een uitwerking van de 4 thema's, met opdrachten, in blokken verdeeld over de twee jaar. En daar kunnen we informatie vinden van de cursuscoördinator. Verder is er een EfM forum waar alle (oud-)deelnemers contact met elkaar kunnen hebben.

Ik voel tijdens dit weekend een steeds diepere ontspanning en contact met mijzelf. Dat komt door de manier waarop we worden benaderd, aangesproken. Alles gebeurt in rust, met voortdurende aanmoediging om het kalm aan te doen, mijn eigen weg te volgen. Het zit in de bemoedigende ontspannen vriendelijkheid van de cursusleiders.

Ik ervaar het in de steeds terugkomende uitspraak dat niets vast staat. In deze cursus is het de bedoeling dat we helemaal van onszelf uitgaan. Het doel van de cursus is voor iedereen verschillend. Waar ik naar toe werk, mijn eindproduct - het project. Niets staat vast. Evenals de manier waarop ieder het gaat uitwerken. Er zijn geen eisen van buitenaf.

Na het overzicht van de twee jaar cursus, bekijken we de aparte onderdelen. Wat is de inhoud van de relatie met je tutor? We kunnen kennis maken met eindproducten van de afsluitende groep die 2 jaar geleden startte. Aan welke projecten werkten zij?

Alles kan. Het gaat om de eigen keus, de eigen manier van werken, het eigen doel, het onderzoeken van de eigen verwachtingen. Dat zullen we zaterdag

bespreken met onze tutor. Misschien komen er vandaaruit al voorkeuren voor korte cursussen, maar dat kan ook pas duidelijk worden in de volgende 'Residential Week', of nóg later.

Op zaterdagochtend, na de Meeting for Worship, inventariseren we vóór de koffiepauze onze gevoelens en beelden bij Ministry, eerst in drietallen, dan in de hele groep. Na de pauze gaan we erop door. Eerst weer in kleine groepjes een persoonlijke uitwisseling over hoe we zelf Ministry hebben ontvangen en gegeven, daarna een worship-sharing in de hele groep. Ik ben verrast te merken dat ik daar zeker ervaring mee heb: de opvoeding van mijn pleeg-klein-zoon. Verrassend!

Zaterdag krijgen we informatie over het gebruik van de indrukwekkende Quakerbibliotheek. Ook is dan de eerste ontmoeting met de eigen mentor, met de aanbeveling voor mij: nee, nu nog geen cursussen over Quaker taken en rollen. Eerst voor jezelf. Wat heb jij nodig, puur voor jezelf, voor je eigen spiritualiteit? Neem daar dit eerste jaar de tijd voor.

Ik zie nu al uit naar onze volgende bijeenkomst: de week vóór Pasen.

'Op Aarde zoals het ook in de Hemel is' Eindwerkstuk 2e jaars EfM

Onze aarde in crisis: over angst en liefde

Rubriek: Mens en aarde

door Mieke van Opheusden

De afgelopen twee jaar heeft er een enorme verschuiving plaatsgehad in het denken over klimaatverandering. Wat eerst werd behandeld als een thema voor natuurliefhebbers, is in korte tijd veranderd in iets levensbedreigends wat ons allemaal aangaat. Zelfs het woord zelf is inmiddels controversieel, want het woord klimaatcrisis zou de lading beter dekken, vinden sommigen. Ik ben een van die mensen.

Wanneer mensen hun zorgen uiten over de klimaatcrisis, roept dat vaak sterke reacties oproept, en er wordt geroepen om verhalen over hoop. Het is mij de laatste tijd opgevallen. We moeten elkaar geen angst aanjagen, want angst paralyseert. Er is wat dat betreft niets nieuws onder de zon. Milieuorganisaties zijn al jaren bekend met de kritiek dat ze te veel van doemscenario's gebruik zouden maken en op die manier mensen van zich zouden vervreemden. Dit onvermogen om te kunnen zeggen waar het op staat vind ik beangstigender dan de situatie zelf. Het is als een arts die na het maken van een mammogram niet mag zeggen dat er mogelijk kanker is geconstateerd, omdat de patiënt daar bang van wordt. Natuurlijk is het eng om te weten dat je borstkanker hebt, maar je wilt het toch liever wel weten?

Meer dan met het klimaatdebat heeft dit volgens mij te maken met hoe wij in de westerse samenleving omgaan met angst. In onze maatschappij wordt angst gezien als een negatieve emotie, iets waar je niet te veel van hoort te hebben. Als iemand geregeld bang is, zien we dat als neurotisch tikje, en een persoonlijk probleem. We zullen dan ook niet gauw zeggen: "Goh, ik word daar bang van als ik je dat hoor zeggen". En ook is het een populair advies dat we niet zouden moeten leven vanuit angst, maar vanuit liefde. Maar niet leven vanuit angst is iets anders dan niet bang zijn.

Het is niet de angst zelf die ons paralyseert, het is onze angst voor de angst. Angst en liefde staan niet tegenover elkaar, ze liggen in elkaars verlengde. Angst is erkennen dat iets waar je om geeft misschien verdwijnen gaat. Of dat iets, wat je niet wilt misschien toch gebeurt. Daartegen in opstand komen is een daad van liefde. Het is niet zwak om bang te zijn. Integendeel, het vergt moed om je angst onder ogen te komen, zonder weg te kijken, en dan in actie te komen.

Eco-anxiety is in de psychotherapie inmiddels een erkend begrip. Veel (vooral jonge) mensen hebben last van stress en angst dankzij de

berichtgeving over de klimaatcrisis. Het vormt een uitdaging voor de behandelers, want het is in feite een logische reactie op de situatie. Milieuactiviste, schrijfster en boeddhiste Joanna Macy heeft in haar zogenaamde ‘work that reconnects’ een 4-stappenmethode ontwikkeld die mensen helpt om te gaan met de emoties rondom de huidige toestand van de aarde. Het ‘eren van de pijn’ neemt daarin een integrale positie als een drijvende kracht achter verandering. Inmiddels worden overal ter wereld cursussen gegeven in dit ‘werk dat herverbindt’.

Wanneer ik bij mezelf angst voel opkomen, dan neem ik het tegenwoordig als een oefening. Ik probeer het te omarmen, te erkennen, en gewoon maar te voelen, tot het zich omzet in extra motivatie om het goede te (blijven) doen. Sinds ik er zo mee omga vind ik het minder erg om me bang te voelen, want ik wil in staat zijn om ook als ik bang ben voor liefde te kunnen kiezen, en ik geloof dat ik bij elke keer ietsje sterker word. Het lijkt me een vaardigheid die in de toekomst nog wel van pas gaat komen.

De bron van onze kracht

Door Susan Lawrence, 1984

Uit: Quaker Faith and Practice 20.07, Living faithfully today

‘Laatst was ik aan het mediteren en stelde ik me voor dat Licht en Liefde de wereldleiders omringden terwijl ze samenkwamen: ‘Bevrijd ze van angst’, vroeg ik ... maar toen kon ik niet verder. Ik realiseerde me dat ik alleen maar kon vragen om mezelf te bevrijden van de angst die slechts een uur geleden had bedreigd mijn dag te verpesten. Het enige wat ik kon doen was mijn eigen gebrokenheid onder ogen zien en vrede sluiten met mezelf en vervolgens met mijn directe omgeving. En ik herinner me de conflicten en problemen in mijn leven op dat moment, zelfs dat leek mij ver achter mij.’

Goodbye Am'ari Play Centre

het einde van een tijdperk en een zeer geliefd project:

Door Marisa Johnson, Executive Secretary EMES, foto's Sytse Tjallingii

Mijn eerste reis naar het buitenland, toen ik begin 2008 de rol van EMES-secretaris op me nam, was naar Ramallah, om het Am'ari Play Center te bezoeken, een instelling die toen al een eerbiedwaardige instelling was, maar een die met veel uitdagingen en complexiteit werd geconfronteerd. Ik ging met mijn voorganger, Bronwyn Harwood, die de achtergrond aan mij uitlegde en me aan het personeel en management voorstelde. We verbleven in accommodatie op de campus van de Ramallah Girls 'School, een zeer rustige plek in een drukke stad, maar werden op een avond wakker van het geluid van gewerschoten.

Het Play Center was een project dat in de jaren zeventig door het toenmalige Service Committee van de sectie Europa en het Midden-Oosten van FWCC werd overgenomen. Na succesvol werk in Algerije, zochten de Quakers naar een ander project om gezamenlijk te starten en reageerden op de visie van lokale vriend Violet Zaru om voorschools onderwijs te geven in een van de grootste vluchtelingenkampen aan de rand van Ramallah, het Am'ari-kamp. Het Vluchtelingen- en Werkagentschap van de Verenigde Naties (UNRWA),

dat verantwoordelijk is voor de verstrekking van gezondheid en onderwijs aan Palestijnse vluchtelingen, sloot in 1974 een contract met de afdeling Europa en het Nabije Oosten van FWCC (zoals het toen heette) en leverde gebouwen van waaruit het speelcentrum zou kunnen draaien. Tussen de 45 en 50 5-jarige kinderen werden door het project bediend, genoten van een jaar voorschoolse educatie die anders niet beschikbaar was, tegen zeer lage kosten voor de gezinnen, en een kans om te spelen en te leren in een veilige ruimte, met een kleine buitenruimte speeltuin, in een omgeving vol met overvolle woningen, en nauwelijks speelruimte buiten. Melk werd ook verstrekt, en broodjes twee keer per week. Lokale mensen kwamen inderdaad heel erg aan deze faciliteit denken in hun moeilijke omgeving. Nadat het EMES Service Committee ophield te bestaan, werd het management van het speelcentrum enigszins op drift en de toenmalige directeur van de Friends United Meeting's (FUM) scholen in Ramallah, Colin South, nam dat op als onderdeel van zijn taak als FUM-vertegenwoordiger in Ramallah. Deze belangrijke schakel bleef bestaan tot de laatste Quaker-directeur, Joyce Ajlouni, in 2017 de functie verliet om secretaris-generaal van het American Friends Service Committee (AFSC) te worden. Financiering voor het project werd opgehaald via EMES in Europa en via FUM in de Verenigde Staten. Veel vrienden en vergaderingen hebben het project de afgelopen decennia loyaal ondersteund, en Am'ari kreeg een heel speciale plaats in het hart van velen.

Na de dood van Violet Zaru was er een lokale coördinator in dienst, Muna Khleifi, die vele jaren voor het project zorgde. De regelingen over het beheer waren niet altijd erg duidelijk of bevredigend, dus EMES zocht een meer ervaren organisatie om het management van het speelcentrum over te nemen. In 2009 hebben Lindsey Cook en Vanoush Kassis een uitgebreid overzicht van de regelingen uitgevoerd en aanbevolen een Quaker-organisatie te zoeken om deze rol te vervullen. Sinds een paar jaar nam Quaker Service Noorwegen de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het project, vanwege zijn expertise in het verstrekken van financiering en toezicht op 13 kleuterscholen in Gaza, het Palestijnse Early Childhood Education Program (PECEP). De problemen in de communicatie tussen Gaza en de Westelijke Jordaanoever en andere lokale uitdagingen maakten de regeling echter onmogelijk. Het beheer keerde vervolgens terug naar EMES, dat een lokale managementgroep oprichtte.

Het werd erg moeilijk in 2018 toen de bankrekening van het Play Centre werd gesloten, omdat het Play Center niet was geregistreerd bij de Palestijnse Autoriteit - die niet bestond toen het project werd opgezet. Dit maakte de betaling van salarissen en incidentele kosten elke maand uiterst uitdagend. Een

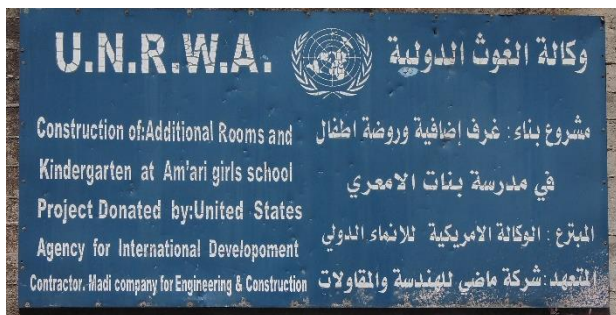
tijdlang liepen betalingen via de Friends Schools in Ramallah, maar dit was niet bevredigend en bracht de school in gevaar met voorzieningen voor het witwassen van geld. Een tijdlang deed FUM de betalingen rechtstreeks aan personeel uit de VS, maar moest dit abrupt stoppen door de invoering van restrictievere bankwetten in de VS. Op dit punt nam EMES de taak op zich om rechtstreeks aan de werknemers te betalen, maar ook wij liepen tegen dezelfde bankzaken aan en moesten een permanente oplossing vinden om het project levensvatbaar te houden.

Toen is de mogelijkheid naar voren gekomen van een reddingsplan via United Palestinian Appeal (UPA), een in de VS en het Midden-Oosten gevestigde liefdadigheidsinstelling waarvan Saleem Zaru, neef van Violet, en momenteel

griffier van de Ramallah Friends Meeting, directeur is. UPA heeft ervaring met het uitvoeren van educatieve en gezondheids gerelateerde programma's in Palestina en in vluchtelingenkampen elders in het Midden-Oosten, dus dit leek de perfecte oplossing. Het zou ook de nauwe banden tussen lokale en internationale vrienden en het project onderhouden, en continuïteit bieden en het project up-to-date brengen, met registratie via de relevante autoriteiten.

Om UPA het project te laten overnemen, moesten EMES en FUM de bestaande regelingen sluiten en alle opgebouwde verplichtingen betalen, voornamelijk ontslagvergoedingen voor elk individueel personeelslid - de coördinator, Muna Khleifi, de hoofdleraar Wafiyeh Said Atiyeh Ali Saleh en twee assistenten, Rima Sha'ban Daoud Abu Qdameh en Arij Salah Eddin Mohamad Nasif. Samen hadden ze meer dan 60 jaar dienst aan het project gegeven! Het was daarom met enige spijt, maar ook met vertrouwen in de toekomst, dat de directeur van de FUM, Kelly Kellum, en ik het personeel eind mei ontmoetten om hen te bedanken voor hun service en hen te vragen om inkomsten te ondertekenen voor ontslagvergoeding, waardoor EMES en FUM van verdere verplichtingen worden ontslagen. Het was een aangrijpende gelegenheid.

Tegelijkertijd hebben we UNRWA op de hoogte gebracht van ons voornemen om de levering van het centrum te staken en aan te bevelen de overeenkomst aan UPA over te dragen. Saleem Zaru ontmoette UNRWA-

vertegenwoordigers en het juridische team van UPA werkte samen met UNRWA bij het opstellen van een conceptcontract. We hoopten de hele zomer dat het Play Center in het nieuwe schooljaar opnieuw kon worden geopend. Het was daarom zowel een schok als een verrassing toen we in september van UNRWA hoorden dat 'een lokale kleuterschool die wordt gerund door het Vrouwencentrum in het kamp Am Amari zich onlangs heeft uitgebreid en de extra studenten heeft aangenomen, die dit schooljaar beginnen. Daarom is er geen behoefte meer aan UNRWA-UPA-samenwerking op dit specifieke punt. "We hoorden ook dat onze voormalige medewerkers van plan waren om een alternatieve speelgroep in het kamp op te zetten op terreinen beschikbaar gesteld door het plaatselijke populaire Am'ari Play Center. in actie Foto's: Marisa Johnson Committee, dus hebben we alle meubels en middelen van het EMES / FUM-project aan hen geschonken, in de hoop dat deze erfenis hen in staat zal stellen hun gemeenschap te blijven dienen.

De EMES-secretarissen en het uitvoerend comité willen graag hun grote dank betuigen aan de vele vrienden en vergaderingen in Europa die het Am'ari Play Center in de afgelopen decennia hebben ondersteund, met name Friends in Zürich en Zwitserland Jaarlijkse bijeenkomst, Quaker Service Zweden, Jaarlijks Hulpfonds van Nederland Meeting, Quäkerhilfe van de Duitse Jaarvergadering en de CB & HH Taylor 1984 Trust. Hun trouwe steun heeft ons in staat gesteld om de service zo vele jaren draaiende te houden.

Nieuw gezicht, nieuw plan voor mensenrechten.

Door Peter van
Leeuwen

Welkom Kékéli Kpognon! (3e k niet uitspreken) in QCEA, het team dat voor ons, de Europese Quakers, in Brussel en Straatsburg werkt, waar heel Europa samen komt - of juist niet - en daar zouden we graag wat aan doen.

Waar mindsets elkaar niet ontmoeten en begrijpen kan stille diplomatie iets betekenen en goed doen voor vrede en mensenrechten. Er is hier verteld dat een ontmoeting in Quaker House Brussels tussen de mensen die het beleid over migratie en vluchtelingen schrijven met deze migranten zelf, waarbij over de huidige praktijk werd gesproken, leidde tot inzicht en beter begrip (Vriendenkring januari blz 27).

Doen we “recht” aan onze discussies over migratie? Anders gezegd, gelden de rechten en plichten die we als EU onderschrijven voor iedereen of klopt daar in de praktijk weinig van? Leiden door angst gevoede mensbeelden van “de ander” tot ander taalgebruik en “beleid”, wanneer het over die ander gaat? Automatische, vaak onbewuste ongelijke behandeling tot aan regelrechte misstanden toe. Omdat de ander een buitenlander is? Er anders uitziet? Die parallele werelden worden ook binnen Europese instituties waargenomen, zeker wanneer er “van boven” politieke sturing komt op het beleid. (vergelijk hoe bij ons politieke sturing bij de zorgtoeslag vooroordelen over “de ander” toonde). Vooral met betrekking tot migratie is er veel te verbeteren en daar zal het mensenrechten werk van QCEA meest op gericht zijn. Behalve de vertrouwelijke sessies in de “stille diplomatie” stijl, die nu ook veel langer kunnen zijn dan de eerdere lunch-sessies, zullen de resultaten (inzichten) uit die sessies nu naderhand nadrukkelijker gebruikt worden en zal

het mensenrechten programma zichtbaarder worden via een serie van 6 interviews en 3 geplande webinars.

Februari: “*Focus op Menselijk Handhaven*” (‘Framing Human Policing’) zal gericht zijn op Kroatië en ook zal het anti-migranten politiegeweld in Calais als voorbeeld gebruikt worden.

Juli: “*Rechtvaardig spreken over migratie*” (‘A “rights” way to talk about migration’)

November: “*De EU beoordeeld*” - hier wordt ingegaan op de nieuwe EU-actieplannen voor zowel mensenrechten en voor asiel en migratie.

Dat dit alles netjes verankerd is in het uitgebreide en jaarlijks bijgewerkte strategisch plan willen jullie zo wel van me aannemen. De taal daarin is wat abstracter. Ik zou de voornemens van het mensenrechten programma kunnen samenvatten als:

- op basis van confrontatie met de mensenrechten ervaring in de praktijk werken dat het EU beleid hier wordt aangepast.
- Benadrukken hoe belangrijk het Handvest van Grondrechten is in de functionering van de EU, vooral ook voor ‘people on the move’ die onder veel beperkingen gesteld zijn.
- Aandacht te vragen voor de fundamentele ongelijkheden in de behandeling van mensen die naar Europa migreren.

Er zijn ook plannen waarbij het werk aan vrede en aan mensenrechten elkaar overlappen: Zo komt er een presentatie waarin in samenwerking met andere organisaties wordt ingegaan op mensenhandel praktijken, de Europese respons en de gevolgen voor vrede en mensenrechten. Hoe kan dit verbeterd worden.

Kékéli heeft een academische achtergrond in migratie, mobiliteit en ontwikkeling. Ze heeft meer dan 10 jaar gewerkt met organisaties geleid door migranten, NGO's en platforms, zowel in Europa als Afrika.

Ze heeft ook uitgebreid gewerkt aan sociale normen en het opbouwen van bewegingen zoals ‘FORWARD’, een Britse, toonaangevende organisatie, die door Afrikaanse door vrouwen geleid wordt en werkt aan het beëindigen van geweld tegen vrouwen en meisjes. De rode draad in het werk van Kékéli is bevorderen van een meer integrale benadering van migratie, waarin zowel de plaatsen van herkomst, de landing in Europa en de nieuwe woonplaatsen in Europa betrokken worden, om te werken aan meer mensgericht beleid.

Ze spreekt Engels, Frans en Ewe*

* Ewe is een taal die gesproken wordt in Niger en Congo, Togo en zuidoost Ghana door ongeveer 4,5 miljoen mensen.¹

AFSC's en de 'arme mensen campagne' van Martin Luther King

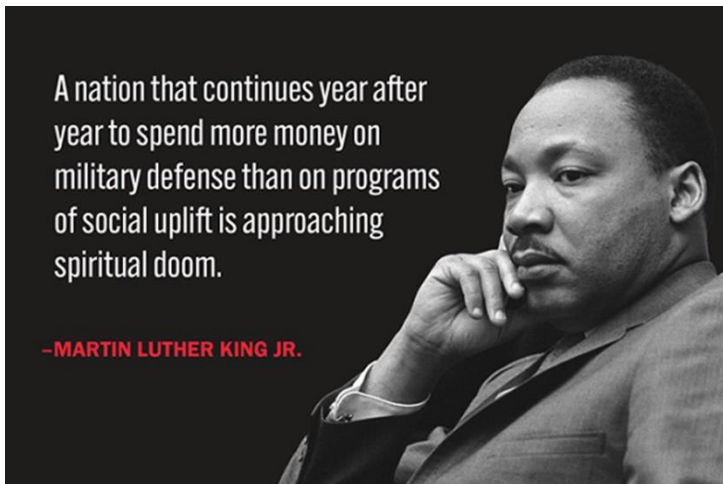
Van de website van AFSC

Enkele brieven en toespraken

De 'Poor People's Campaign' werd georganiseerd door de 'Southern Christian Leadership Conference' (SCLC) en geleid door ds. Martin Luther King Jr. Zij mobiliseerde tienduizenden mensen in heel de VS om economische rechtvaardigheid te eisen in 1968.

Mr.L. King zei:

"Amerika bevindt zich op een kruispunt in de geschiedenis. Het is voor ons als natie en samenleving van cruciaal belang om een nieuwe weg te kiezen en deze met vastberadenheid en moed te bewandelen. In dit tijdperk van technologische tovenarij en politieke immoraliteit, eisen de armen dat aan de

Een natie die jaar na jaar doorgaat met meer geld te besteden aan militaire defensie dan aan programma's voor sociale vooruitgang gaat zijn spirituele ondergang tegemoet.

basisbehoeften van mensen wordt voldaan als de eerste prioriteit van ons binnenlands programma. "

AFSC was een van de belangrijkste aanhangers van de Poor People's Campaign. Al vroeg zocht King hulp bij AFSC, daarbij verwijzend naar zijn dankbaarheid voor "de toewijding, samenwerking en hulp die ons in het verleden door de AFSC is verleend". Barbara Moffet van AFSC werkte direct samen met King en SCLC in het campagneplatform. Terwijl AFSC en andere organisatoren uit 10 steden en vijf plattelandsgebieden een strategie ontwikkelden en ondersteuning organiseerden, werd King op 4 april 1968 vermoord. De organisatoren besloten de campagne voort te zetten ter ere van King en AFSC en andere organisatoren mobiliseerden mensen in het hele land om naar Washington te komen. Dit voor twee weken van protest, inclusief het opzetten van een 'sloppenwijk' bekend als 'Opstandings Stad.'

De campagne verenigde mensen met verschillende achtergronden in het hele land. Zij presenteerden hun plan aan de wetgevers in Washington en aanspoorden hen aan om naar oplossingen te werken. Onder de 'economische rekening van rechtvaardigheid' vroeg de Poor People's Campaign aan de federale overheid om prioriteit te geven aan het helpen van de armen met een anti-armoedepakket van \$ 30 miljard. Dit pakket omvatte een verplichte inzet voor volledige werkgelegenheid, een garantie voor een jaarlijks inkomen voor iedereen en meer behuizing voor lage inkomens.

Maar half juni 1968 werd de 'Opstandings Stad.' gesloten en werden veel demonstranten gearresteerd, waaronder Stephen Cary van AFSC. De 'economische rekening van rechtvaardigheid' is nooit aangenomen.

Cary schreef later:

"Ik veronderstelde dat de Poor People's Campaign als mislukt zal worden beschouwd. Zeker, het heeft niet de banen en inkomsten opgeleverd die het doel waren.

Het bewees wel drie dingen:

1. Het heeft armoede in Amerika zichtbaar gemaakt, en nooit wederom zal het mogelijk zijn om te doen alsof het niet echt is.
2. Het creëerde een coalitie van armen.
3. Het heeft het beheer van bestaande wetgeving verbeterd en ook nieuwe wetgeving gestimuleerd. Hierin hebben mensen met heel verschillende achtergronden voor het eerst het gemeenschappelijke van hun problemen onder ogen. En ze hebben samengewerkt om deze problemen aan te pakken. "

Martin Luther King over vergeven:

Naar aanleiding van Martin Luther King dag 21 januari 2020

Door Sytse Tjallingii

Vergeving betekent niet ontkennen van wat gedaan is of een vals label op een slechte daad plakken. Het betekent eerder dat de slechte daad niet langer een barrière blijft voor de relatie. Vergeving is a kanalisator die een sfeer creëert die nodig is voor een frisse start en een nieuw begin.

Martin Luther King

Vaak wordt er gedacht dat vergeven een daad van zwakte is en je het doet voor een ander. Je zegt immers: 'Ik vergeef jou, jij hoeft je niet meer schuldig te voelen, je bent nu vrij om met een schone lei verder te gaan.

Martin Luther King (en vele grote spirituele leiders met hem) denkt juist dat het precies andersom is. Als jij iemand vergeeft, word je zelf vrij. Je laat woede, wraak en slachtofferschap los om de last van je schouders te laten glijden. Vergeven vereist juist kracht. Het is een kenmerk van sterkte.

Bovendien denken velen dat vergeven maar een enkele keer nodig is.

Maar volgens Martin Luther King is vergeven een echte houding die je hele leven bepaald. Vergeving kun je integreren in alle dingen die je doet in je leven. Het is een wijze van leven die laat zien dat je echt respect hebt voor het wereldmodel van de ander, voor het perspectief dat de ander heeft op de wereld om hem of haar heen. Vraag je eerlijk en onbevooroordeeld af dat de ander hele positieve bedoelingen heeft met wat hij of zij gedaan heeft? Zijn er motieven die ik ook heb?

Zoals Martin Luther King geleefd heeft, bewijst dat hiervoor veel kracht nodig is en voortdurend nodig is om verbondenheid te creëren met de mensen om je heen, maar juist ook met diegenen die anders denken.

Martin Luther King heeft laten zien dat je heel vergevingsgezind kunt zijn en tegelijk de wereld kunt veranderen. Zelfs dat vergeven al de wereld verandert.

People's Craft Training Center

Door Marie-José Wouters

People's Craft Training Centre (PCTC) is een organisatie in Zuid India (ten zuiden van Chennai (vroeger Madras) zonder winstoogmerk, opgericht in 1991. PCTC werkt met de achtergestelde mensen, mensen met een handicap, vrouwen en kinderen. Het doel is om de collectieve zelfredzaamheid te bevorderen. En de totale ontwikkeling van mensen door deelname aan de gemeenschap. Het werkgebied van PCTC heeft een bevolking van 124 000 (47 gemeentes - 274 dorpen). Het heeft drie primaire gezondheidscentra, en 106 Consultatiebureaus.

People's Craft Training Center organiseerde met de steun van een Indiaas charitatieve stichting een 7-daagse training voor vrouwelijke ondernemers. 10 vrouwen uit verschillende dorpen met basisaanpassingsvaardigheden werden gekozen voor de training.

Elk van hen was voorzien van een naaimachine. De training begon met het assembleren van de machine tot lesgeven in geavanceerde naaitechnieken. Elk van de vrouwen ontving een certificaat en werd aangemoedigd om kledingmaaklessen in hun dorp te beginnen. Ze worden ook ondersteund voor de volgende twee jaar om hun vaardigheden te verbeteren. Via dit programma komen vrouwen niet alleen meer in hun kracht; ze worden ook geleerd om andere vrouwen in het dorp vooruit te helpen.

Extinction Rebellion en de Nederlandse Quakers

Door Wim Nusselder

Gaan we als Nederlandse v&Vrienden onze steun voor de Kabarak Call for Peace and Ecojustice waarmaken door Extinction Rebellion te ondersteunen als ze in de week van 13 april naar Den Haag komen?

In 2012 stelden we als Vrienden wereldwijd via onze afgevaardigden naar de Wereldconferentie in Kenia een nogal radicale verklaring vast. Hij is genoemd naar de universiteit waar die wereldconferentie plaatsvond: de ‘*verklaring vanuit Kabarak*’ dus. We constateerden dat Gods schepping zich heel lang zelf kon herstellen. Door de dominantie van de mensheid kan dat niet meer. We gebruiken inmiddels meer natuurlijke hulpbronnen dan de natuur kan vervangen. Daaruit komen allerlei problemen voort. Niet alleen beschadigde ecosystemen, afnemende biodiversiteit en verwoeste landschappen, maar ook armoede, migratie en oorlog. De menselijke samenleving en ons economisch systeem moeten dus veranderen. We moeten beter voor de aarde en voor elkaar zorgen. Voor Quakers impliceert dat het combineren van diverse getuigenissen: vrede, gelijkwaardigheid, eenvoud, liefde, integriteit en rechtvaardigheid. De verklaring eindigt met de belofte om ons als Quakers daaraan te wijden. De hele verklaring is hier te vinden: www.fwcc.world/fwcc-news/the-kabarak-call-for-peace-and-ecojustice

Extinction Rebellion is een beweging die nu een paar jaar oud is. Begonnen in het Verenigd Koninkrijk, net als de Quakers, groeit ze snel en heeft ze zich al uitgebreid naar tientallen landen, net als de Quakers in de eerste jaren van hun bestaan in de 17^e eeuw. Ook Extinction Rebellion is gebaseerd op radicale gelijkwaardigheid, op sterk vergelijkbare organisatie- en besluitvormingsprincipes (sociocratie) en op volledige geweldloosheid. Het niet accepteren van het lemminggedrag waarmee de mensheid zich in steeds grotere problemen stort, waaronder de klimaatverandering, gaat voor ‘rebellien’, zoals ze zich noemen, boven gehoorzaamheid aan de wet.

In 1660 spraken we uit dat we radicaal afzagen van alles dat tot oorlog en geweld leidt. “All bloody principles and practices we do utterly deny.” Hoe radicaal zijn we in onze zorg voor de aarde en voor de mensen die geraakt worden door de schade die we haar toebrengen?

In oktober hield Extinction Rebellion zijn eerste actieweek in Nederland. Zo'n 900 deelnemers kwamen naar Amsterdam, waaronder een paar Quakers. Wat in het nieuws kwam waren vooral verkeersblokkades en arrestaties. Er waren ook acties die primair opbouwend en creatief waren, gericht op het creëren van een andere, warmere, meer verbonden samenleving. Meer verbonden met de natuur en meer verbonden met elkaar. Ook tussen de 'rebellieweken' door organiseert Extinction Rebellion regelmatig acties.

In de week van 13 april komt Extinction Rebellion naar Den Haag. De beweging groeit hard, dus met meer mensen dan in oktober. De signalen die ik opvang wijzen er op dat de nadruk verschuift van 'disruptieve' naar opbouwende acties. Door deel te nemen en te ondersteunen hebben we daar als Quakers ook invloed op. De Haagse Maandvergadering heeft in december Stadhouderslaan 8 beschikbaar gesteld aan Extinction Rebellion Den Haag, kortweg XR070. Daar komt nu wekelijks de 'Regenerative Culture' kring van XR070 bij elkaar. Die stelt zichzelf als taak om met name die opbouwende kant van de beweging te versterken. 'Regenerative Culture', kortweg 'Regen', is sowieso een minstens zo belangrijk aspect van Extinction Rebellion als het 'rebelleren'.

Actie van XR bij de Australische ambassade Den Haag 16 januari 2020

Op 22 januari kon XR070 tijdens hun wekelijkse algemene bijeenkomst kennismaken met ruim 5% van de Nederlandse Quakers. J Er hebben zich nu 4 Haagse Quakers bij hen aangesloten.

De spiritualiteit van Extinction Rebellion is geïnspireerd door ‘The work that reconnects’ van Joanna Macy, een nu 90-jarige Amerikaanse Boeddhist uit de ‘deep ecology’ beweging waar sommigen van ons al mee bekend zijn.

De gemiddelde leeftijd van rebellen is misschien minder dan de helft van de onze. Ze zijn erg blij met onze meer-dan-morele steun en leren ook graag van ons. Velen van ons hebben tenslotte ervaring in vergelijkbare actiebewegingen en onze spiritualiteit is sterk vergelijkbaar.

Ik hoop dat we nog vóór 13 april een zaterdagbijeenkomst kunnen organiseren voor v&Vrienden uit het hele land over de vraag hoe en in hoeverre we ons kunnen en willen verbinden met Extinction Rebellion. De XR070 Regen cirkel, waar ik nu zelf deel van uitmaak voelt zichzelf in elk geval duidelijk verbonden met ons, door de gastvrijheid die we hen bieden. Ik heb sterk het gevoel dat Extinction Rebellion ons nodig heeft en wij hen om ons te vernieuwen. Terug naar onze wortels in de 17e eeuw?

profielfoto van die Facebook-groep van de Haagse groep. Tekst: Rebel for Life

Extension Rebellion en de Quakers

Deel 1 "Radicale verandering komt nooit van mensen die zich op hun gemak voelen."

Naar 'the Friend' 19 Dec 2019

door Rebecca Hardy

Ian Bray is een van de mede-oprichters van XR

Huddersfield-Vriend Ian Bray is een van de mede-oprichters van Extinction Rebellion (XR). Hij praat over ethiek, geschiedenis en een mogelijke gevangenisstraf.

Hoe werd je voor het eerst voorgesteld aan Quakers?

Door een Vriend, iemand die we kenden van school. Ik ging niet meteen regelmatig naar Quaker meetings, het ging geleidelijk. Ik heb altijd graag geëxperimenteerd, dus ging ik en het klikte gewoon. Toen heb ik vrij snel besloten dat het echt voor mij was en sindsdien ben ik gegaan.

Dat hoor ik veel van Quakers. Mensen zeggen vaak dat het is alsof je thuis komt.

Ja precies. Ik had geprobeerd om zittend te mediteren. Maar dat lukte niet. Ik was erg sterk beïnvloed door Thich Nhat Hanh en het zenboeddhisme. Het Quakerisme leek het dichtstbijzijnde westerse equivalent te zijn. Het Quakerisme past mij als een handschoen.

Dus je had je spirituele thuis gevonden?

Ja. Als jongere was ik, wat je een zoeker zou kunnen noemen. Ik heb echter nooit gevonden wat ik zocht. Ik was wel op het juiste moment op de juiste plek.

Wanneer ben je betrokken geraakt bij activisme? Was dat iets wat Quakerisme in jou naar voren bracht?

Het was er een direct gevolg van. Vroeger dacht ik niet dat je activisme kon doen. Het waren gewoon andere mensen, zoals voetbalspelers of mensen op de televisie. Toen kwam het Quakerisme, via de vredesbeweging en Peace News en het Peace News Summer Camp, op mijn pad.

Is het altijd het milieu activisme geweest waar je je toe aangetrokken voelde?

Ik begon in de vredebeweging, maar in werkelijkheid is er geen onderscheid tussen de milieucrisis en de oorlogsmachine die haar drijft. Ze zijn altijd onderling verbonden.

Wanneer ben je begonnen met milieuactivisme?

Ik werd me bewust

van de klimaatproblemen door zelf te studeren in de jaren 2010 en 2011. Ik denk dat ik me bewust werd, net als veel mensen, van de omvang ervan. Het is veel meer dan alleen een klimaatcrisis. Dat is de reden waarom XR niet moet worden teruggebracht tot slechts een klimaatcampagne. Dat is het niet. Het is een rechtvaardigheidscampagne. Ik werd me bewust van de thermodynamica en de fysica, en toen vond ik een aantal bijzonder interessante mensen om te lezen. John Michael Greer - hij is een druïde - en Thich Nhat Hanh waren de twee mensen die mijn denken erover hebben gevormd. Thich Nhat Hanh en de zenboeddhisten hadden een praktische reactie op de oorlog in Vietnam, wat het zo interessant maakt. Ze hadden zoiets van, we kunnen niet gewoon meer innerlijk werk gaan doen. We moeten beginnen met de wederopbouw van dorpen en het runnen van scholen. Zoveel mensen dachten, laten we wat innerlijk werk doen en het zal het wel oplossen, maar je moet wel betrokken zijn.

Dat is heel Quakerly ...

Ja, natuurlijk ... je kunt niet bidden op zondag en doden op maandag. Je kunt die tegenstrijdigheid niet hebben: "Mijn geloof zit in een hokje." Het perspectief van de Druïde is juist heel erg dat dit allemaal met elkaar verbonden is. Er is ook een echte sterke waardering voor de natuur, en dat is heel belangrijk! Want soms denk ik dat het een beetje ontbreekt in het Quakerisme. Deze twee dingen waren echt bepalend in mijn denken. Daardoor was ik een beetje voorbereid en zo viel alles op zijn plek.

Deuren gingen net open?

Welkom in Amersfoort aan zee. Extinction Rebellion in actie op Koningsdag in Amersfoort 2019. De actievoerders springen in het water, na overleg met de politie. Ze worden door de koninklijke familie toegewuifd.

Ik heb meegemaakt wat veel mensen hebben meegemaakt toen ze XR vonden. Mensen hebben tegen me gezegd: 'Ik wacht hier al dertig jaar op.' Ze zijn er op dezelfde manier achter gekomen als ik; dit opkomende bewustzijn, dat er een tragedie zich ontvouwt ... en ze wachtten gewoon tot het zou komen. Het was een soort openbaring voor mij.

Greenham Common: Quaker vrouwen bij de acties tegen kernbepapening. In 1986 beschreef één van de Quakers die aan het kamp deelnam het als "vrouwen wachtend, kijkend, slecht aanwezig daar, zij deden net alsof vrede mogelijk is, We leven onze droom van de toekomst nu."

Hoe heb je dit ontdekt?

Huddersfield Meeting heeft een vrij sterke betrokkenheid bij de vredesbeweging en enkele leden verspreiden Peace News. Dus dat was de literatuur die me deed beseffen dat Quakers een behoorlijk politiek aspect hebben. Dat was als een bonusontdekking. Ik was net gescheiden van mijn partner en voelde me op losse schroeven. Dus ging ik als een experiment naar het Peace News-kamp - en daar ontmoette ik veel activisten.

Laten we het hebben over de oorsprong van XR. Beroemd is het verhaal dat je met z'n vijftien in een zitkamer in Stroud was. Kun je iets over deze scène vertellen?

Ik ging dus naar het Peace News-kamp en ontmoette veel mensen die stevig ingebed waren in de vredesbeweging. Ze zeiden: 'Waarom ga je niet naar een bijeenkomst genaamd 'Aarde Eerst'?' Het was voor mij echt een experiment. De allereerste workshop die ik deed heette zoiets als 'Hoe bouw je een massabeweging op voor radicale verandering?' Dit sprak me erg aan, omdat het een enorm systeemprobleem is. Wat ik van het boeddhisme heb geleerd, is dat alle dingen met elkaar verbonden zijn. Dus ging ik naar deze workshop. Daar waren Gail, Roger en Simon (de medeoprichters van XR), twee andere mensen en ik. Roger bracht zijn ideeën naar voren om samen massale burgerlijke ongehoorzaamheid te gebruiken, dit gebruikte niemand anders in de milieubeweging. Ik weet dat het in de vredesbeweging in Greenham Common tegen kruisraketten met kernwapens in de jaren tachtig gebeurde. Er waren Massale arrestaties en massale overtredingen Ik denk niet dat iemand het sindsdien op een significante manier heeft geprobeerd.

Dus was het tijdens de ontmoeting dat je op het idee voor XR kwam?

We gingen tot acties over en we kwamen erachter wat werkt en wat niet werkt. XR ging niet gewoon (maakt een gebaar van een explosie) in oktober. Elke methode die we gebruikten hadden we meerder malen uitgeprobeerd om erachter te komen wat wel en niet zou werken. We experimenteerden in wezen op onszelf.

Hoe ben je van deze campagnes op XR gekomen?

Welnu, in wezen waren de meeste mensen daar op een intellectueel vergelijkbare reis met mij gekomen. Een van de XR-eisen is ‘de waarheid vertellen’. Het is niet zo dat de waarheid verborgen is. Het is dat het niet op een uniforme manier is samengebracht en gepresenteerd. Als je eenmaal begint te begrijpen over bodemuitputting, uitsterving van soorten, ijssmelt, noem maar op, besef je dat het repareren van één van die dingen niet genoeg is. En eigenlijk is zelfs het repareren van al die dingen niet genoeg, omdat ons systeem alles blijft vernietigen. Dus dat was waar iedereen vandaan kwam. De waarheid is dus een veel groter systemisch geheel. Toen kwam het idee voor deze grote campagne. Het was meteen duidelijk dat we grote aantallen activisten bijeen zouden moeten brengen. Het oorspronkelijke idee voor ‘Stop met het doden van Londenaren’ was dat we duizenden mensen konden mobiliseren, gezien de slechte luchtvervuiling. Dat zouden we dan kunnen vermenigvuldigen, helaas dat gebeurde niet. Maar met XR hebben we geluk gehad. Het ging ver boven verwachting. Direct. Op de dag van de Verklaring van Rebelie op pleinsplein in Londen op 31 oktober 2018 hadden we driehonderd mensen verwacht, maar er kwamen duizend en toen ging alles drievoudig! (Wordt vervolgd)

Demonstratie van Extinction Rebellion in Den Haag

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen, bijeenkomsten:

Noord en Oost Nederlandse

A'dam

Deventer

Driebergen

MiZuNed

Haagse

Breda/Helmond

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

Tel.: 06 13700682, e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering:

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Rel. Genootschap der Vrienden - Quakers- te Amsterdam.

Quaker Bibliotheek:

Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, open op afspraak 'Bibliothecaris: Marianne IJspeert, tel. 020-6125703 (06-12730475).

Quaker Literatuur:

Willem Furnée; Badhuisweg 149, 2597 JN 's-Gravenhage tel.: 070-3220544, e-mail:

litteratuur@Quakers.nu. Bankrek.: NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Rel. Genootschap der Vrienden - Quakers-te Amsterdam. m.v.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering:

Schrijver: Marianne IJspeert, W. de Zwijgerlaan 21-III, 1056JD Amsterdam tel. 020-6125703 e-mail:

mijquak.1@online.nl Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering:

Schrijver: Anneke Spreij, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu.

Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070-3600621, Bankrek.: NL48 INGB 0001 8562 21 t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Els Ramaker, Prinses Marijkelaan 31, 4002AT Tiel, tel. 0344 606818/0636361350. email:

els@ramaker.me. Bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. MZNMV Quakers.

Deventergroep:

Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@gmail.com.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl Bankrek.:

NL12 INGB 0001 5908 95 t.n.v. N.O.N. MV Rel. Gen. der Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds:

Schrijver vacature. Penn: Dick Meijaard, e-mail: persel@xs4all.nl. Bankrek. is NL94 TRIO 0338 4113 64.

t.n.v. Quaker Hulpfonds Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te Amsterdam.

Vrienden voor Brussel (VVQREA):

Schrijver: Corien van Dorp, tel: 070-3867309. e-mail: vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL93 TRIO 0391 2219

65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad te Helmond.

Vriendenkring:

Per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs van de Vriendenkring: €30,- voor Nederland en €45,- voor Buitenland (ook Europa). NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden Quakers te Amsterdam

met vermelding van 'Abonnement Vriendenkring'. e-mail: vriendenkringredactie@gmail.com

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 020-6125703 e-mail: mijquak.1@online.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters, tel.: 0032.15.24 75 10 e-mail : boekrijk@hotmail.com
Bennekom/Wageningen	2° en 4° zondag: 10.30-11.30 in Wageningen! Thuis Wageningen, Stationsstraat 32, 6701 AM	e-mail: els@ramaker.me Op de 2e zondag van de maand is er eerst een gesprek vanuit de stilte en daarna wijdingssamenkomst tot 11.30.
Brussel	Iedere zondag 11.00	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Den Haag	Iedere zondag 10.30 HapStilSnap: 12 feb 18:15 12 mrt 18:15	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma. Info: tel. 070-3600621
Driebergen	Normaal iedere 3° zondag, 10.30 in 't Haagje 1, Driebergen -Rijsenburg.	Onze kinderen verheugen zich op gezelschap! Voor informatie: 0648255846 of per mail: Quakers@marielke.nl
Deventer	3° zondag 10.30 Gespreksavond: informatie bij Frieda.	In het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Inlichtingen bij Frieda Oudakker tel. 0644794366, e-mail: friedaoudakker@gmail.com
Gent	2° woensdag 20.00-22.00. 4e zondag 11.00-13.00.	In het zaaltje boven Trafiek, aan Pierkespark in de Brugse Poort. (vooraf graag contact opnemen Quakercirkels@gmail.com)
Groningen	2° en 4° zondag 10.30 In De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen, tel. 050-5712624	Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl
Wijhe, bij Zwolle	Eerste zondag 10.30	Wim Balijon, tel.: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden.
Zwolle	Wo 12 febr. 18.00-20.30 Van Nispensingel 5, 8016LM Zwolle	Hap-Stil-Snap Bij Marlies en Sytse Tjallingii, 06-23869715, graag even aanmelden bij Marlies marlijstjallingii@home.nl

Wijdingssamenkomsten op Afstand

Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijdzones, bekendmaking op: Quakerworship.org

Geweldloze acties waar Quakers bij betrokken waren

Klimaatmars in Londen op 21 september 2019

Afkomstig van: jollyquakers.files.wordpress.com 2014.

Klimaatdemonstratie waaraan UK. Quakers deelnamen, Opschrift op koe: Ik ben vol met broeikasgas. Heb jij hier een biefstuk in?